

28 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinėjų atstovybių ar konsulinių įstaigų darbuotojų mokesčių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

Komentaras

1. Šio straipsnio tikslas yra užtikrinti, kad diplomatinėjų atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojai galėtų, neatsižvelgiant į dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties nuostatas, naudotis diplomatinėmis bei konsulinėmis privilegijomis, kurias jiems suteikia tarptautinės teisės normos ir tarptautinės sutartys. Diplomatinėjų atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojams sutarčių nuostatos yra taikomos tiek, kiek jos neužkerta kelio pasinaudoti atitinkamomis privilegijomis. Tuo atveju, kai dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartys suteikia diplomatinėjų atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojams didesnes privilegijas nei tarptautinė teisė ar kitos sutartys, turi būti taikomos dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarčių nuostatos.

2. Didžioji dalis šiuolaikinės teisės dėl diplomatinio ir konsulinių privilegijų yra įtvirtinta 1961 metų Vienos konvencijoje „Dėl diplomatinėjų santykių“ ir 1963 metų Vienos konvencijoje „Dėl konsulinių santykių“. Prie šių konvencijų prisijungusios beveik visos valstybės, tarp jų ir Lietuvos Respublika.

3. Asmenys, laikomi diplomatinėjų atstovybių bei konsulinių įstaigų darbuotojais, apibrėžti aukščiau paminėtose konvencijose.

STRAIPSNIO YPATUMAI PAGAL ATSKIRAS VALSTYBES

Valstybė	Sutarties straipsnio „Diplomatinėjų atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojai“ nuostatų komentaras
Airija, Armėnija, Austrija, Azerbaidžanas, Baltarusija, Belgija, Bulgarija, Čekija, Danija, Estija, Graikija, Gruzija, Islandija, Ispanija, Italija, Izraelis, JAV, Jungtinė Karalystė, Kazachstanas, Kinija, Kroatija, Latvija, Lenkija, Liuksemburgas, Malta, Moldova, Norvegija, Portugalija, Rumunija, Rusija, Singapūras,	Žiūrėti bendrą straipsnio „Diplomatinėjų atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojai“ nuostatų komentarą.

Slovakija, Slovėnija, Suomija, Švedija, Šveicarija, Turkija, Ukraina, Uzbekistanas, Vengrija	
Kanada	<p>Šios Sutarties nuostatos „Diplomatiniai agentai ir konsuliniai tarnautojai“ reglamentuotos 27 straipsnyje.</p> <p>Lietuvos su Kanada pasirašytoje sutartyje šis straipsnis turi 2 paragrafą, kuriame numatyta:</p> <p>2. Neatsižvelgiant į 4 straipsnį, fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės diplomatinės misijos, konsulinės įstaigos ar nuolatinės misijos, kuri yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys šioje Sutartyje laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu jis siunčiančiojoje Valstybėje privalo mokėti mokesčius nuo visų savo pajamų, kaip ir tos siunčiančiosios Valstybės rezidentai.</p> <p>Šiame paragrafe įtvirtinta nuostata, kad neatsižvelgiant į rezidavimo vietos taisyklės, nustatytas Sutartyje, diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojas laikomas jį siunčiančios valstybės rezidentu, jeigu šioje valstybėje privalo mokėti mokesčius nuo visų pajamų, kaip minėtos valstybės rezidentai.</p> <p>Taip pat šiame straipsnyje yra papildomas 3 paragrafas, kuriame numatyta:</p> <p>3. Sutartis netaikoma tarptautinėms organizacijoms, jų organams ar pareigūnams ir asmenims, trečiosios valstybės ar valstybių grupės diplomatinės misijos, konsulinio posto ar nuolatinės misijos nariams, esantiems Susitariančiojoje Valstybėje, kurie nė vienoje Susitariančiojoje Valstybėje neprivalo mokėti mokesčių nuo visų savo pajamų, kaip privalo jos rezidentai.</p> <p>Šioje nuostatoje įtvirtintas principas, jog jei tam tikrais atvejais yra nustatoma, kad tarptautinės organizacijos, jų organai ar pareigūnai, trečiosios valstybės ar valstybių diplomatinės misijos yra atleidžiamos nuo visų mokesčių tiek rezidavimo, tiek priimančiojoje valstybėje, tai Sutarties nuostatos šiems subjektams netaikomos.</p>
Korėja	<p>Šios Sutarties nuostatos „Diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų nariai“ reglamentuotos 27 straipsnyje.</p> <p>Dėl kitų šio paragrafo nuostatų žiūrėti bendrą straipsnio „Diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojai“ nuostatų komentarą.</p>
Nyderlandai	<p>Šios Sutarties nuostatos „Diplomatiniai agentai ir konsuliniai tarnautojai“ reglamentuotos 31 straipsnyje.</p> <p>Šiame Sutarties straipsnyje yra papildomas 2 paragrafas, kuriame nustatyta:</p> <p>2. Sutarties tikslams fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės diplomatinės ar konsulinės misijos, esančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys ir siunčiančiosios Valstybės nacionalas, laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu joje jis privalo mokėti mokesčius nuo pajamų ir kapitalo, kaip privalo tos Valstybės rezidentai.</p> <p>Šiame paragrafe įtvirtinta nuostata, kad neatsižvelgiant į rezidavimo vietos taisyklės, nustatytas Sutartyje, diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų darbuotojas laikomas jį siunčiančios valstybės rezidentu, jeigu jis yra siunčiančiosios valstybės pilietis ir šioje valstybėje privalo mokėti mokesčius nuo visų pajamų ir kapitalo, kaip minėtos valstybės rezidentai.</p>

	<p>Straipsnyje yra papildomas 3 paragrafas, kuriame numatyta:</p> <p>3. Sutartis netaikoma tarptautinėms organizacijoms, jų organams ir pareigūnams bei trečiosios valstybės diplomatinės ar konsulinės misijos nariams, esantiems Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu joje jie neprivalo mokėti mokesčių nuo pajamų ir kapitalo, kaip privalo tos Valstybės rezidentai.</p> <p>Šioje nuostatoje įtvirtintas principas, jog jei tam tikrais atvejais yra nustatoma, kad tarptautinės organizacijos, jų organai ar pareigūnai, trečiosios valstybės diplomatinės ar konsulinės misijos nariai yra atleidžiami nuo visų mokesčių priimančiojoje valstybėje, tai Sutarties nuostatos šiems subjektams netaikomos.</p>
Prancūzija	<p>Lietuvos su Prancūzija pasirašytoje sutartyje šiame straipsnyje yra papildomas 2 paragrafas, kuriame numatyta:</p> <p>2. Neatsižvelgiant į 4 straipsnio nuostatas, fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės diplomatinės atstovybės, konsulinės įstaigos ar nuolatinės atstovybės, kuri yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys šioje Sutartyje laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu siunčiančiojoje Valstybėje jis privalo mokėti mokesčius už savo pajamas ir kapitalą, kaip tos Valstybės rezidentai.</p> <p>Šiame paragrafe įtvirtinta nuostata, kad neatsižvelgiant į rezidavimo vietos taisyklės, nustatytas Sutartyje, diplomatinių atstovybių, konsulinių įstaigų ar nuolatinės atstovybės darbuotojas laikomas jį siunčiančios valstybės rezidentu, jeigu šioje valstybėje privalo mokėti mokesčius nuo visų pajamų ir kapitalo, kaip minėtos valstybės rezidentai.</p> <p>Šiame straipsnyje yra papildomas 3 paragrafas, kuriame numatyta:</p> <p>3. Sutartis netaikoma tarptautinėms organizacijoms, jų organams ir pareigūnams ir asmenims, trečiosios valstybės diplomatinės misijos, konsulinės įstaigos ar nuolatinės misijos nariams, esantiems Susitariančiojoje Valstybėje, kurie nė vienoje iš Susitariančiųjų Valstybių neprivalo mokėti mokesčių už savo pajamas ir kapitalą, kaip tos Valstybės rezidentai.</p> <p>Šioje nuostatoje įtvirtintas principas, jog jei tam tikrais atvejais yra nustatoma, kad tarptautinės organizacijos, jų organai ar pareigūnai ir asmenys, trečiosios valstybės diplomatinės misijos, konsulinės įstaigos ar nuolatinės misijos nariai yra atleidžiami nuo visų mokesčių tiek rezidavimo, tiek priimančiojoje valstybėje, tai sutarties nuostatos šiems subjektams netaikomos.</p>
Vokietija	<p>Šios Sutarties nuostatos „Diplomatiniai agentai ir konsuliniai tarnautojai“ reglamentuotos 27 straipsnyje.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, jog šioje sutartyje šis straipsnis turi papildomą 2 paragrafą, kuriame nustatyta, jog:</p> <p>2. Neatsižvelgiant į 4 straipsnio nuostatas, fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigos, kuri yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje arba trečiojoje valstybėje, narys Sutartyje laikomas siunčiančiosios Valstybės rezidentu, jeigu:</p> <p>a) remiantis tarptautine teise priimančiojoje Valstybėje jo pajamos, gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų, neapmokestinamos, ir</p> <p>b) siunčiančiojoje Valstybėje jis privalo mokėti mokesčius už savo pasaulines pajamas taip pat, kaip tos Valstybės rezidentai.</p> <p>Šiame paragrafe įtvirtinta nuostata, kad neatsižvelgiant į rezidavimo vietos taisyklės, nustatytas Sutartyje, diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų</p>

	darbuotojas laikomas jį siunčiančios valstybės rezidentu, jeigu priimančiojoje valstybėje jo pajamos, gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų, neapmokestinamos, ir siunčiančioje Valstybėje jis privalo mokėti mokesčius nuo visų pajamų, kaip jos rezidentas.
--	---